

Breken met Ismaël

*Hoofdstuk 1
God stilte betreffende Ismaël*

De goedheid van God,

Iets dat de kerk over God moet begrijpen is dat Hij zijn regen laat vallen op de rechtvaardigen en onrechtvaardigen.

Matt 5:45

Hij is goed naar alle mensen, of ze het verdienen of niet. God zal de mens zegenen, gebaseerd op zijn eigen goedheid.

Dit kenmerk kan bij sommige mensen tot de verkeerde conclusie leiden, over de zegeningen die zij van God ontvangen.

Velen veronderstellen dat Hij hen zegent omdat Hij blij met hen is of met name houdt van hen.

Met resultaat, gelijk zij ten onrechte de zegen van God als hem betroffen wat ze doen, in ministerie of in de omstandigheden van dag tot dag.

We moeten leren van de les van Koning Saul en van de Tabernakel bij Hiloh, op wie God's heerlijkheid in macht en gezag rustte.

Zowel de Tabernakel en Koning Saul waren zo sterk dat het leek alsof ze beiden waren wat God had bedoeld voor Israël, en dat ze voor altijd zouden blijven.

Echter, in beide gevallen trok God uiteindelijk zijn geest en aanwezigheid, en alles wat er over bleef van elk van hen waren lege schelpen.

Hoewel de Heer elk van deze tijd zegende, bleef zijn heerlijkheid niet op èèn van hen. Als de Tabernakel en Koning Saul God's oorspronkelijke doeleinden voor Israël waren, zou Hij niet Zijn zegen van hen verwijderen.

De les te leren is dat God's "zegen" op wat wij doen geen bewijs is van wat wij doen in overeenstemming met Zijn wil en verlangens.

God zal zegenen wat we doen, maar wat Hij sterk wenst is het ding dat Hij van plan was vanaf het begin worden voortgebracht.

Hij zegende de Tabernakel bij Shiloh met zijn aanwezigheid, ookal was het slechts en schaduw van de glorieuze realiteit dat werd voortgebracht.

Èèn van de grootste exemplaren van dit beginsel die in de Bijbel gevonden kunnen worden is het verschil tussen Ismaël en Isaac.

God had Abraham beloofd dat hij een beloofde zaad door Sarah zou voortbrengen.
Gen 18:10,14

Als Abraham de tijd zag wegglijden, voelde hij zich gedwongen om God's belofte te helpen, zo bracht hij Ismaël voort bij Hagar, Sarah dienstmeisje.

Gen 16:2-4

Bij de geboorte van Ismaël zei God niet tot Abraham: ' Ismaël is uw zoon, en ik zal hem zeker zegenen... maar hij is niet echt de erfgenaam die ik u beloofd heb.'

Volgens de Bijbel leek God te zwijgen over Ismaël.

Abraham kwam tot overweging dat God's stilte zijn toestemming en goedkeuring of Ismaël en of Abrahams unie met Hagar.

Ismaël groeide op in Abraham en Sarah's huishouden als de geliefde zoon, dat God beloofd had.

Jaar na jaar verstreken zonder een berisping van God, en zo begon Ismaël de plaats van Abrahams hart te vullen dat alleen Isaac moest nemen.

Echter, God's hart veranderde nooit betreffende het zaad dat Hij had bepaald dat de belofte zou vervullen. Met elke dag die voorbij gaat, Ismaëld groeide tot rijpheid, maar God leek te zwijgen over het onderwerp.

Ismaël leeft in de kerk,

Ik ben bang dat velen in de kerk houden van wat ze in de aarde produceren, meer dan wat God ons geeft van bovenaf.

Wij christen, ons religieuze vlees als het beloofde zaad en worden overtuigd dat God blij is met alles wat we aan doen omdat er geen berispingen komen.

Wat helpt ons om van God's genoeg te overtuigen is dat Hij nog steeds zegend juist als Hij Ismaël gezegend heeft.

Gen 17:20

God's zegen is als een teken genomen van Zijn goedkeuring, en dus bouwen we met de handen van Ismaël, minister we met de woorden van Ismaël, en lopen we in de manier van Ismaël.

Onze menselijke gedachten en sterke punten worden geacht rechtvaardig, en onze inspanningen worden gezien als " meest heilige."

Maar God weet dat Chtistus en Christus alleen, het beloofde zaad is.

Gal 3:16

Hij weet dat Ismaël eervol fungeert of niet, maakt geen verschil – hij is niet het gekozen zaad.

Het hart van God heeft nooit opgehouden te bellen met zijn woorden tot Abraham: "mijn verbind zal ik tot stand brengen met het zaad."

Gen 17:21

Waarom spreekt God niet tot ons en corrigeer ons betreffende Ismaël?

Omdat correctie niet zo'n groot deel van onze relatie met God veronderstelt moet worden. In plaats van te wachten tot God ons corrigeert, willen we een relatie van horen en onderscheiden zijn woord tot ons.

We hebben gehoorzame harten nodig.

We hebben meer geduld en geloof nodig als we wachten op God om zijn woord te vervullen aan ons en in ons, en minder angst om iets in het vlees te produceren.

Ook, we moeten niet alleen zijn origineel woord horen voor ons maar wachten op de Heer totdat wij de betekenis begrijpen.

Een andere reden waarom Hij wacht en niets zegt is, omdat het niet de aangewezen tijd is om het zaad voort te brengen.

Gal 4:2

De afgesproken tijd is niet gebaseerd op onze problemen en mislukkingen, maar op de komst van de Heer.

Wanneer de tijd komt voor het zaad om tevoorschijn te komen, dan verplaatst hemel en aarde.

Wanneer God spreekt, Zijn betekenis is duidelijk: “ dit is niet de erfgenaam.... Sarah zal een zoon hebben.”

Gen 17:16,19

Het feit van de zaak is dat God's zin altijd duidelijk was.

Het was Abraham en Sarah die het water vertroebeld.

Abrahams reactie op God's verklaring was èèn van vragen en verrassing.

Gen 17:18

Hij was erg beschermend of Ismaël en wilde dat God hem zegende. Het was alsof Abraham wilde dat God hetzelfde hart naar Ismaël had zoals Abraham had.

Dit was echter nooit het geval.

Gedurende de geschiedenis van de kerk, God heeft het werk van vele mannen hun handen gezegend, maar Zijn eeuwige plan is verpakt met een zoon – Jezus Christus.

Dit is het zaad dat tevoorschijn komt in Zijn volk.

Dit is het enige dat God door de vingers zal zien. Alle anderen zijn man's beste pogingen om God te behagen afgezien van het leven van Zijn Zoon.

Het is de equivalent van takken om te proberen om zonder het leven van de wijnstok vrucht voort te brengen.

Hoe dwaas!

Te veel van God's volk hebben het niet begrepen dat om te leven door de middelen van onze eigen menselijkheid geen verschil is dan leven onder de wet.

Wij in onszelf zijn vervuld met wat God wil, omdat wat God wilt is een persoon – Christus.

Isaac alleen vertegenwoordigd dit beloofde zaad.

God's relatie met Ismaël was bedoeld om ons te tonen dat alleen Christus kan voldoen aan de eisen van het nieuwe verbond.

Het verschil tussen de 2 verbonden behoort niet tot de,contrasterende zondaars en christen.

Het is meer een contrast tussen de gelovigen die zoeken naar de gunst van God door hun eigen middelen, in tegenstelling tot degenen die geloven dat het beloofde zaad alleen hun ENIGE REDDING IS.

Zodra we aan deze realiteit komen, dan zijn wij in staat en bereid om afstand te doen van Ismaël in plaats van God te zoeken om hem te zegenen.

Hoofdstuk 2 *Afzien Ismaël*

Hoe verhouden we tot God?

Galaten 4:22

De brief van Paulus aan de Galaten is voornamelijk besteed aan het onderwerp van de 2 verbonden en niet te verhelpen van de tekortkomingen van de zonde.

Om te praten over de 2 verbonden, is het noodzakelijk om het te bespreken van de 2 standpunten: de natuurwetenschappen en het geestelijke.

Velen zien het offer van Jezus alleen als het betrekking heeft op het opbergen van zonden, maar Jezus stierf als ons om het vlees dat zonden produceert weg te maken.

Zelfs voordat Abraham Isaac opofferde moest eerst Ismaël opofferen.

Genesis 21:8-14 in het licht van de bovenstaande verklaring.

Natuurlijk, Abraham heeft niet letterlijk Ismaël opgeofferd als een offer, maar Abraham moest zijn enige hoop opgeven dat God deze zoon zou overwegen als het beloofde zaad.

Het was alsof er een dood plaats vond, als Abraham zich neerlegde bij God's keuze. Die keuze betrok het nieuwe verbond van zaken in tegenstelling tot het oude verbond manier.

Sommigen van ons proberen om geestelijke offers aan God te bieden voordat we het vlees hebben opgeofferd.

Het beloofde zaad (Christus in u) kan nooit zijn rechtmatige plaats innemen tot afstand is gedaan van Ismaël en alle hoop in hem is opgegeven.

Het natuurlijke moet opgeofferd worden zodat het geestelijke de volledige aandacht kan krijgen.

Zoals we in Ismaël zien, het natuurlijke leven zal zichzelf beweren, zodat het onze volledige aandacht kan behouden.

Gal 4:29

Het is niet erg behandeld te worden, bidden voor , of verzet tegen, zolang de dood niet wordt beschouwd als een gang van zaken.

Als de nadruk niet op het leven van de Zoon van God in ons is, zal ons leven worden verbruikt met de verwijdering van vlees en wint vrijwaring voor knechtschap.

Ons doel is echter niet het verwijderen van het vlees, maar,om eerst tot een door te komen in ons hart naar God's zegen.

Dat wie vlees is, vlees is, en God zal nooit Zijn gedachten over het veranderen.

Johannes 3:6

God wilde niet actief betrokken worden bij Abraham, in het groot brengen en Vorden van Ismaël.

De dienstmaagd en haar zaad moesten verwijderd worden uit de scène.

Gal 4:30-31

Deze handeling door Abraham was niet zozeer het overwinnen van het vlees, zo veel als het was te verwijderen uit de centrale focus en verzendt het naar een plaats buiten het rijk waar God zich Zijn aandacht richt.

De Heer instrueerde Abraham niet, om de onhandelbare Ismaël onder controle te brengen.

De Heer verwacht niet dat wij het vlees controleren, gelijk niet meer dat Hij verwachtte dat Abraham Ismaël kon controleren.

Het vlees moet worden verwijderd. Bovendien, het is niet te worden verwijderd uit gewoon overal; het is een specifieke verwijdering uit het land van belofde, en de wildernis.

Gen 21:15-19

Er is slechts èèn erfgenaam en hij is degene die het belofde land zal bewonen.

Het vlees, is zelfs als gecontroleerd, niet de erfgenaam.

Na lange jaren van knutselen met het vlees en proberen om onszelf te verbeteren, komt er eindelijk een ontslag dat er geen hoop is voor ons buitenuit de natuur en het leven van Christus binnenin.

Het is op dit punt dat het hart uiteindelijk naar de Heer draait 2 Kor 3:14-18, en ons uitzicht verandert.

De hopeloosheid die werd, gewekt in ons weerhoudt ons om opnieuw naar onszelf te kijken.

Rom 7:18

Als we de Schriften lezen, zien we nu, hoe het van toepassing is op het leven van Christus. Wanneer we mislukkingen zien in ons vlees, kijken we nu, naar het leven van een ander.

We worstelen niet langer met iets dat nooit kan worden aanvaard als het belofde, zaad, zelfs als het iets goed doet.

Christus (in ons) wordt onze enige hoop.

Col 1:27

De zegen van onvruchtbaarheid,

Sarah ervaren een grote zegen waarop Abraham heen betrekking op kan hebben. Zij was onvruchtbaar. Abraham was heel oud, maar hij was niet onvruchtbaar. Hij had nog steeds “iets in hem” dat kon produceren apart van God, maar dat was niet het geval van Sarah.

Als er iets uit of haar zou komen, zou het bovennatuurlijk moeten bereikt worden door God met absoluut geen hulp van haar kant.

De belofte van God over het voortbrengen van het beloofde zaad was niet alleen voor Abraham maar ook voor Sarah.

God verklaard dat het zaad uit Sarah's schoot zou komen.

Weet u waarom het is dat Hagar in de kerk hun meesteren verachten?

Gen 16:4-5

Het is omdat zij door natuurlijke middelen kunnen voortbrengen.

Ze zijn in staat wat Sarah niet kan. Zij kunnen het zaad voortbrengen.

Echter, Sarah kan iets wat Hagar niet kan: zij is de enige die is toegestaan door God om het beloofde zaad voort te brengen.

Niemand anders kan dat doen. Alleen de onvruchtbare zijn gekozen voor deze taak.

Aan de onvruchtbaarheid zijn verleend de zegen van lachen, de naam “Isaac” betekent “lachen”

Er is een spottende lach dat Hagar bezit Gen 21:9, maar het is een “mock gelach”

Een goedkope imitatie.

Het is niet een lach die vol is van her zaad en van dankbaarheid, maar van minachting en kleine superioriteit.

Oh, hoe onbevredigend is dit gelach.

Denk aan de vrouwen zoals Elizabeth, Hannah, Rebekka en andere?

In elk geval God achte het lage landgoed van de onvruchtbare.

In de Schriften, wordt de lijn van het zaad beloofd op vervolgd door degenen die onvruchtbaar waren en niet in staat om te produceren.

Herkennen we de zegen van de onvruchtbare niet. Herinner hoe Jesaja 54 ons vertelt om te verheugen.

Conclusie,

In waarheid zijn we allemaal onvruchtbaar.

Jezus zei: “ zonder mij kunt u niets doen. “

Johannes 15:5

Het werk van de geest is om ieder van ons duidelijk te maken dat de vele vruchtbare dingen die we voor de Heer dagelijks doen van Ismaël komen.

We bedoelen het goed, en oprecht, zelfs Abraham was oprecht in het willen wat God wilde hoe Ismaël moest zijn.

Echter, is de hele kerk gemeenschap overstelpt met onderwijs dat Ismaël aanvaard is, ookal is hij dat niet.

Er komt een tijd dat sommige in de kerk beginnen te beseffen dat ze onvruchtbaar zijn.

Dit is niet het einde, zoals men zou kunnen veronderstellen, maar het begin.

Het voelt zo slecht om een mislukking te zijn. Het is een enorme nood om bespot te worden door de vele Hagar's die op u neerkijken.

Ze lijken uiterlijk vruchtbaar, maar innerlijk zijn ze verscheurende wolven.

In plaats van u naar weerzinwekkende vernietiging te brengen, laat je dit keer tot je geloof brengen.

Geloof in wat?

Geloof in de oorspronkelijke belofte van God.

Ismaël was voortgebracht nadat God de belofte aan Abraham gaf. Op deze wijze, vertegenwoordigt hij de wet en hoe het in onze relatie met God treedt na het ontvangen van Christus.

Als een afbeelding van de wet vertegenwoordigt Ismaël de beste pogingen van de mens liefde en eer van God.

Maar geen oprechte poging kan Ismaël veranderen in Isaac. Alleen God, door middel van een bovennatuurlijk voortbrengen door de geest, kan het produceren van Isaac.

Dit was de oorspronkelijke belofte.

Het vergt geduld.

Het duurt een tijd in God's woord.

En het neemt vertrouwen in God om te doen wat Hij zegt dat Hij zal doen, en te doen wat alleen Hij kan doen.

Het is tijd om te stoppen met het overwegen van je eigen conditie en om alleen naar God te kijken.

Geloof in Zijn goedheid en trouw, voor wanneer het hart naar de Heer draait, de sluier is gehoord.

1 Kor 3:16